

[Bente Juncker]

»hvis«, vi taler om – der skal gå over til oplysningsforbundene. Vi ønsker ikke, at idrættens penge skal være fødeorgan for AOF, LOF, og hvad de nu hedder. De programmer må sandelig klare sig selv.

Men jeg har en svag fornemmelse af, at regeringspartierne V og KF har sagt nej til et eller andet 7- eller 10-punkts-program på kulturområdet, og derfor skal alle disse penge fra idrætten være fødeorgan for noget ovre i Kulturministeriet. Det synes vi ikke om, og derfor vil vi stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af regeringen og Socialdemokratiet.

Vi vil også stemme imod SF's ændringsforslag.

Vi vil selvfølgelig stemme for vores eget ændringsforslag, og jeg vil gerne sige til hr. Helge Sander, at det ikke er nok med moralsk opbakning. Det er ikke nok bare at stille sig herop og sige: Vi har sympati osv. Stemmer er altså bedre; det må vi gang på gang erkende herinde.

Men det er da udmærket, at hr. Helge Sander, der farer land og rige rundt og udtaler sig til pressen om, hvor godt idrætten skal have det, nu vil være med til at yde fødselshjælp til og føde et eller andet kulturprogram ovre i Kulturministeriet.

Jeg vil gerne sige i den forbindelse, at vi ikke har noget imod at støtte kulturen. Vi har på vores finanslovspunkter afsat nogle flere penge til Kunstfonden. Det synes vi er en god idé, så det er ikke, fordi vi er imod kultur. Men pengene i dette specielle lovforslag ønsker vi skal gå til idrætten.

Så kunne man jo også sige: Hvis det ikke skal gå til oplysningsforbundene, kunne man jo lade det gå til handicapidrætten; man kunne finde mange andre formål. Men jeg tror, der ligger det i det for regeringen og Socialdemokratiet, at de egentlig synes, at idrætten har fået penge nok, så nu kan vi godt bruge penge til et program, som der ellers er sagt nej til fra nogle regeringspartiers side.

Så vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at dopingkontrol ikke er et eliteidrætsproblem; det er fejlagtigt at fremstille det sådan. Dopingkontrol er noget, man skal foretage ude i de enkelte klubber, når de unge mennesker er på vej op til eliteidrætten. Det er faktisk også dér, problemet ligger. Det har jeg i hvert tilfælde idrættens ord for.

Når jeg taler så varmt for dopingkontrol, er det, fordi alle borgerlige ordførere går rundt og taler om det ude omkring. Det er derfor, jeg har stillet dette ændringsforslag. Det er, for at vi kan få lidt styr på tingene.

Jeg synes ikke, det er nok, at det står i en betænkning. Jeg synes, at det er et dansk problem, og at det er et internationalt problem, så hvorfor i alverden kan vi ikke via Rigshospitalet få de penge frem, så vi kan tage disse prøver herhjemme? Hvorfor skal vi give 1.100 kr. for at sende disse prøver til England? Jeg synes ikke, der er logik i noget af det. Derfor stemmer vi kun for vores eget ændringsforslag.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg kunne godt lide at høre fru Bente Juncker stå heroppe og sige, at SF vil have, at disse penge skal gå til »noget ovre i Kulturministeriet«. Jeg vil gerne spørge, om idrætten ikke også ligger ovre i kulturministerens regi, og jeg vil også gerne spørge, hvorfor man ikke i dette Folketing og ikke engang i Det Radikale Venstre har tillid til, at kulturministeren kunne fordele de penge, så de kom både idrætten og den folkelige kultur til gode. Jeg ved jo – det har jeg læst i avisen i hvert fald – at kulturministeren har nogle ideer om et særligt udviklingsprogram på det folkelige kulturområde. Hvorfor skulle kulturministeren så ikke have den mulighed, der ligger her, for at gennemføre nogle af de ideer?

Derfor forstår jeg ikke, at end ikke Det Radikale Venstre kan stemme for vores ændringsforslag og kunne have påvirket regeringen til også at stemme for det.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg er udmærket klar over, fru Ingerlise Koefoed, at idrætten ligger ovre i Kulturministeriet. Vi har selv haft en kulturminister i CD, der var særdeles aktiv på idrættens område.

Men når vi ikke vil give pengene her, er det, fordi vi ikke vil kanalisere penge over til et oplysningsprogram, som vi ikke ved spor om. Vi mener, at idrætten har behov for disse penge, og at der er mange andre områder inden for idrætten, som man kunne bruge dem til. Hvis regeringen vil have et oplysningsprogram med 7 punkter eller 10 punkter, så må den da bevilge pengene til det.